

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”

Rubrica permanentă.

Pentru ca să se știe

Denunțăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureșenii, de pe urma căruia sătenii de baștină și-au pierdut pădurile ce le aparțineau de veacuri:

Apărătorii, cumpărați cu banii lui Iuda, poartă numele:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

MIRCEA DJUVARA, deputat liberal și profesor la Universitatea din București.

VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe dușmanii României la bârfirea țării?

COSTA FORU, dela „anumita presă” și

N. GHIULEA, membru în partidul național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casație a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 jugere în paguba Maramureșenilor, așa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier, noi cerem cu stăruință, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieșit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca și ceilalți proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vișeuului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparținut din moși-strămoși.

În discursul rostit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuția generală a legii Cultelor (vezi revista *Renașterea*, organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moșilor provenită din faptul că *pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicienilor patentafi din Ardeal.*

Știi, onorate cititor, cine sunt „politicianii patentafi”, cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moși de averea lor strămoșească? Iată numele celor vinovați:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

GHEORGHE LEON, deputat liberal și profesor la Universitatea din Cluj.

„INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ”.

NOTĂ. În urma comunicării primite dela Dl Dr. Petru Groza, că nu mai face parte din Consiliul de Administrație al Soc. „Călățele”, și cercetând Registrul firmelor comerciale dela Tribunalul Cluj am constatat următoarele date în Vol. XI. Pag. 22, No. 209/32 din 2/X. 1927, F. 352/39 1927: „Calitatea de membru în Consiliul de administrație și dreptul de a semna firma, alui Herman Sertil, Dr. Petru Groza și Otto Groedel, conform hotărârii adunării generale ținută în 30 Iulie 1927, a încetat”.

Facem cuvenita rectificare.

„Infrățirea Românească”.

Pășind în al cincilea an de viață, „Infrățirea Românească“ publică din nou la locul de frunte articolul semnat de Președintele nostru suprem, Dl. A. C. Cuza, apărut în numărul de 1 Iunie 1928, nu numai pentru valoarea adevărilor permanente ce conține, ci și pentru a închide gura intriganților, invidioșilor, bârfitorilor, — toți dușmani neputincioși ai L. A. N. C., — cari și azi mai susțin svonul, strecurând cu perfidie minciuna, că L. A. N. C. este încă desbinată.

Unirea s'a înfăptuit indestructibilă pentru că elementele inadapabile atmosferei de sacrificiu, închinată idealului nostru naționalist și creștin, dela sine s'au eliminat; s'a făcut cu sorți de puternică dezvoltare, pentru că așa poruncesc marile nevoi ale neamului, în ceasul de acum:

Unirea noastră

Urmăresc, de mulți ani — dela origine — desfășurarea mișcării de apărare națională creștină: trăind împreună cu dânsa, în mijlocul ei.

În tot cursul, firește accidentat, al acțiunii sale ea a confirmat, constant, adagiul, latin:

Vires acquirit eundo.

Ea și-a sporit puterile, mergând către ținta care îi este impusă de firea sa proprie.

Pornind din adâncurile instinctului conservării naționale, mișcarea aceasta, s'a ridicat la conștiința deplină, a primejdiei, care amenință existența nației românești, și a mijloacelor, prin cari se poate înlătura, și s'a încheșat într'o luminoasă doctrină.

Instinct — conștiință — doctrină.

Toate acestea împreună, formează „Liga Apărării Naționale Creștine“: nebiruită prin însăși natura ei.

Căci cine oare s'ar gândi să înfrângă instinctul unei nații, care voeste să trăiască?

Cine ar putea să întunece lumina conștiinței unui neam, odată aprinsă?

Cine să înlătore doctrina, care stă pe baze de adevăr, împotriva căruia nimic nu se poate opune?

Dușmanii noștri, perversi, și pururea proști, și-au închipuit, cu toate acestea, că vor putea să distrugă mișcarea de apărare națională creștină, a nației românești: prin intrigi perfide.

„Unirea noastră“, a venit, ca un trăsnet, ca să le sdrobească, pentru totdeauna, aceste iluzii.

Viitorul însuși, din partea aceasta, le rămâne de-a pururi închis.

„Unirea noastră“, în adevăr, nu este o alipire mecanică, pe care ar putea să o desfacă, servindu-se de mijloacele, cunoscute, la fel.

„Unirea noastră“, este constituire — și nici măcar reconstituire — organică.

Căci nu a fost nevoie de nici o reconstituire — aceea ce nu era, pentru că nu a putut fi, sdruncinat — ci numai de a constitui definitiv, ceea ce încă nu își găsisese expresia

exactă, în conformitate cu scopul superior, pentru care luptăm.

Azi, atât putem zice, cu toată încrederea:

„Unirea noastră“, este expresia exactă, a mișcării de apărare națională creștină, a nației românești: bazată pe conștiința mai clară, a însemnătății, pe care o are; a scopului, pe care trebuie să-l atingem, dacă voim să existăm, ca nație liberă; a mijloacelor, prin cari poate să fie atins.

Această conștiință mai clară, o datorim aprofundării doctrinei — și experienței din ultimul timp, cu încercările ei.

„Unirea noastră“, însemnează dar, că Liga Apărării Naționale Creștine, trece din faza primului avânt, tineresc al unora, în perioada maturității, înfăptuirilor rodnice, a tuturor.

Dar să nu își închipue cumva dușmanii — iarăși iremediabil naivi — că „maturitate“, ar însemna slăbirea avântului tineresc: ponderare!

Căci noi știm, că numai prin avânt, putem birui.

Liga Apărării Naționale Creștine, rămâne pururea tânără, pentru că reprezintă o mare idee, și ideile nu îmbătrânesc, când sunt expresia exactă a faptelor, constituind adevărul.

„Unirea noastră“, este o cheazășie, că ideile se vor înfăptui, cu o condiție numai: ca lumina lor să pătrundă în conștiința marelui mulțimi, a nației românești.

Aceasta este, îndeosebi, misiunea cea mai înaltă a tinerimii universitare: chemată astăzi să-și facă datoria, de luminare a maselor.

„Unirea noastră“, este un apel către toți bunii Români, ca să sprijine acțiunea mântuitoare — singura mântuitoare — a „Ligi Apărării Naționale Creștine“, pe steagurile căreia, cu „Svastica“, stă scrisă deviza:

Hristos, Regele, Națiunea, România Românilor!

A. C. Cuza

Patru ani de luptă fără preget

Cu acest număr intrăm în al V-a an de existență.

Am început ca un punct de întrebare pentru mulți, am durat în ciuda celor răi, cu ajutorul celor buni, și vom trăi continuând să înfruntăm conspirația tăcerii a scrisului cotidian.

În atare ambianță ne ținem la suprafață prin energia noastră morală, având drept pedestal indestructibil dreptatea unei cauze ce va triumfa. Această credință ne-a dat viața robustă, care a străbătut prin pâcla indiferenței ori a intereselor contrarii și a rezistat prigonirii neghioabe a unui guvern, ce se numește național-liberal.

În purtarea lui față de noi, și-a terfelit firma, când în 1925, fără motive legale, s'a năpusit în două rânduri contra însuflețitei reviste, silindu-ne ca din numele ei inițial „Acțiunea românească“ să-i zicem „Ca-

lendarul românesc“, apoi „România întregită“ și în fine „Infrățirea Românească“.

Nu urmărind polițienească, ci aprobare călduroasă, eram în drept să așteptăm dela orice cărmuire cu judecată sănătoasă, mai ales în această parte a țării, unde dăinuiesc urmele adânci ale apăsării dispărute. De ce aprobare?

Pentru că nici una din publicațiile de dincoace de Carpați nu a dovedit atât curaj civic, atâta dezinteresare, atât simț românesc neprihănit și atâta largime de vederi în problema lui, cum s'au desfășurat în coloanele acestei reviste. Au putut unii să scrie cu talent, alții cu o savantă diplomație, unii cu un trandafiriu optimism, alții cu vigoarea colorată a ambiției nesatisfăcute; dar nici o publicație nu s'a ridicat la înălțimea sincerității și intransigenței noastre,

pentru că nici una nu îndrăznește a ne urma în sfera de unde privim și ne rostim asupra vâlmășagului suspect al partidelor politice amestecate cu Jidani. Noi putem sta de-a-supra lor, pentru că avem sufletul curat.

Această poziție, unică în viața publică a țării, ne-a dat, în sărăcia noastră, bogăția sufletească să scriem fără a ne teme de puterea ocultă a Jidovimii parazitare și fără a menaja susceptibilități autohtone, prinse asupra faptului de tovărășie cu Jidanii în dauna interesului național.

Contra politicianilor jidoviți am introdus, ca un început de sancțiune, „Rubrica permanentă“, o inovație în gazetărie, aplaudată de toți cei dornici de îndreptare. Bine înțeles, atare dovadă de progres moral nu se poate generaliza în coloanele scrisului cotidian, câtă vreme pretutindeni, în toate partidele, se târâie la întuneric vinovății și complicități, cari au nevoie de protecția tăcerii. Dar ceea ce altora le inspiră o prudentă teamă, la noi constituie un titlu de mândrie.

Cu această structură sufletească, ajutați de bunul simț al nației, am supraviețuit unei sumedenii de publicații, pe care le înșirăm mai jos, pentru ca cititorii noștri, comparând, să ne cunoască mai bine vitalitatea, ce ne împinge pe calea succesului. Au apărut și dispărut în Cluj în cursul celor 4 ani, astăzi împliniți, următoarele foi săptămânale ori zilnice:

Apărarea a durat 4 luni, dela 1 Ianuarie 1928 până la 26 Aprilie acelaș an;

Biruința, 1 an și trei luni, dela 16 Aprilie 1926 până la 18 August 1927;

Conștiința românească, viețuind 10 luni, dela 28 Ianuarie 1923 până la 18 Noemvrie acelaș an;

Cultura neamului, începând la 17 Aprilie 1927, a dispărut;

Dacia nouă, a durat câte-va luni în cursul anului 1923;

Gazeta gazetarilor, a durat 3 luni, dela 8 Decemvrie 1927 până la 13 Februarie 1928;

Gazeta voluntarilor, a viețuit din 1923 până la 30 Aprilie 1926;

Generația nouă, a trăit 3 luni, din 18 Noemvrie 1927 până la 13 Februarie 1928;

Idea națională, a durat din toamna anului 1923 până în primăvara anului 1924;

Infrățirea (liberală) a viețuit ceva peste 4 ani, dela 1 August 1920 până la Decemvrie 1924;

Infrățirea poporului, a trăit 2 ani și 3 luni, dela 15 Aprilie 1924 până

la 26 Septemvrie 1926;

Poporul român, o viețuit 7 luni, dela 8 Martie 1923 până la 14 Octomvrie 1923.

Voința, a existat 1 an și 8 luni, din August 1920 până la 26 Martie 1922;

Voința Ardealului, a ținut 6 luni, dela 20 Maiu 1924 până la sfârșitul anului.

Un vast cimitir al publicisticii din capitala Ardealului desrobotit! De ce atâtea cruci îngrămadite în așa scurtă vreme, spre bucuria dușmanilor noștri?

Pentru că toate bunele intenții, energii și inteligență, risipite în decedatele publicații, nu s'au ridicat la înălțimea curajului civic, de a ataca fățiș, precis și luminos cea mai gravă problemă ce s'a pus neamului

nostru, în cursul istoriei lui de două ori milenară: problema robirii noastre prin invazia Jidovimii parazitare. Au murit rând pe rând, intoxicate prin diplomația tăcerii¹⁾, când aveau elementara datorie să dea alarma, așa cum porunca din adâncul vieții autohtone instinctul de conservare al națiunii primejduite.

Acestui instinct al națiunii în suferință i-a dat glas „*Infrățirea Românească*“. De aceea a trăit și va trăi prețioasa revistă, în ciuda Jidanilor și a jidoviților, înfruntând conspirația tăcerii a scrisului cotidian.

I. C. Cătuneanu.

¹⁾ Fac excepție onorabilă, demnă de toată lauda, cele două foi studențești „*Dacia nouă*“ și „*Generația nouă*“, precum și „*Idea națională*“.

După patru ani de muncă

„*Infrățirea Românească*“ organ de publicitate pentru vulgarizarea ideilor frumoase consacrate celor 3 factori: „*Hristos, Rege și Națiune*“, creată pentru salvagardarea poporului românesc din ghiarele Jidanilor și jidoviților, a împlinit 4 ani de existență.

Născută din o necesitate pur națională, tocmai în momentul cel mai critic al dezorientării destinelor neamului românesc, a dat la lumină lucruri atât de importante pentru orientarea acestui Neam, care dacă ar fi fost luate în considerare de factorii răspunzători, țara putea să fie fericită.

Azi când se fură în dreapta și în stânga din avutul național, de anumiți Miniștri, Deputați și Senatori, e un simptom îngrijitor pentru L. A. N. C.

Am avut și avem de lucru cu toate fărădelegile făurite de Jidani, azi vedem că L. A. N. C. trebuie să reacționeze chiar și în contra atâtor cozi de topor, care sunt mai periculoși chiar ca Jidanii. Un val de imoralitate inundă în frumoasa noastră țară și de nicăiri nici o reacțiune.

Singură L. A. N. C. de sub preșidenția D-lui A.C. Cuza, reacționează prin zierele sale de publicitate, iar în inima Ardealului e glasul „*Infrățirii Românești*“ unde colaborează atâtea energii românești în frunte cu distinsul profesor și bun Român I. C. Cătuneanu.

Și dela Iași și dela Cluj, s'au răspândit idei frumoase și virtuozitate de naționalism, care au avut și efecte.

Dovadă, puținul timp cât L. A. N. C. a fost în parlament, s'a putut pune capăt la multe și multe abuzuri.

Azi când guvernul evreo-liberal e pe punctul de a cădea dela putere, se cuvine să fim strânși în jurul frunțașilor noștri A. C. Cuza și I. C. Cătuneanu, ca să-l vedem pe profesorul A. C. Cuza președinte al Camerei (căci conform constituției, va fi președinte de vârstă până la compunerea biroului).

La această răspântie de 4 ani de muncă perseverentă a „*Infrățirii Românești*“ felicit din toată inima pe frații Ardeleni cari prin „*Infrățirea Românească*“ și-au vărsat focul și dragostea de neam, apărând destinele și tradiția noastră, veșnic pângărite de Jidani și jidoviți.

Doresc ca „*Infrățirea Românească*“ intrând în anul al 5-lea, să aibă fericirea să înregistreze succesul cel mare dorit de toată suflarea românească: „*Afirmarea L. A. N. C. în parlament prin 30—40 deputați și senatori și respective și prin o colaborare în un guvern național, compus din tot ce țara are mai cinstit.*“

E tot ce țara poate dori, pentru o muncă perseverentă de peste 40 ani a distinsului apostol al Neamului „A. C. Cuza“.

Să trăiască și 'nflorescă
„*Infrățirea Românească*“

M. P. Florescu

Inginer inspector silvic,
fost Deputat L. A. N. C. — București

Rugăm pe domnii abonați ai Revistei noastre, ca în scrisorile ce ni le trimit în legătură cu Administrația Revistei, să menționeze numărul abonamentului (ce se găsește tipărit pe fișa cu adresa).

Administrația Revistei.

A împlinit patru ani

Da, copilul gândurilor cinstite și expresia celei mai dureroase și rușinoase pagini din viața noastră, **Infrățirea Românească**, ce apare în Cluj, sub aripa celor mai luminați luptători, împlinește la 1 Noiembrie 4 ani de viață aprigă și neobosită.

Infrățirea, copilul născut din cele mai tirane dureri, ce istoria a înregistrat până astăzi, alintat de jalea mută a neamului, al cărui geamăt și suspine îi sunt năbușite, a crescut ca Feții frumoși din povești, timp de 4 ani, în ciuda tuturor vitregiilor.

Patru ani încheiați, **Infrățirea** a străbătut prin munți și văi, prin dealuri și câmpii, iscodind și veștejind fapte criminale, și aducând *vești* ca albinele mierea și ceara.

A intrat **Infrățirea**, copilul alintat în dureri, sfios, în palate luxoase și pline de belșug, dar văduvite, de multe ori, de cinste, bună credință și cel mai elementar simț patriotic. A coborât cu drag și voce bună, și în colibele păstrătoare de comori sfinte, lipsite de lux și belșug, dar bogate în simțeminte naționale și cinste.

A sburat **Infrățirea** neamului, sol de înfrățire, din loc în loc, neobosită, a adus nădejde bună și a descoperit frunți îngândurate, de grija corbilor asiatici, ce întunecă zarea și vin năvalnic pe plaiurile noastre mănoase, ca să le sece izvoarele, să le sugă măduva pământului și să tundă părul și depe creștetele munților.

Cei plăpânzi și despoiați de bunuri și dreptate, când le-a sosit poștașul cu draga lor **Infrățire**, cu solie pentru înfrățirea valorilor, cu Regele Mihai cheazășie pe bandă, au salutat-o cu bucurie și respect, au găzduit-o cu cinstea cuvenită, și au dăruit-o cu ceea ce cuvenea: *scrișului, tiparului, mărcilor, expediției și Doamnei Cenzure*.

Ei, desmoșteniții au iubit-o și i-au urât: *zile lungi și izbândă*. Iar, cei mai mulți, din Palate, unde nu răzbate nici geamătul celor ce le umple casele de belșug, au urât-o, au răs de frământările ei, și au luat-o la goană cu *câini străini*.

Infrățirea, copilul alintat în durerile unui neam sugrumat, fără drept să-și doinească amarul, cu *svastica* în frunte, cu *trâmbița la gură* și cu *paloșul în mâna dreaptă*, și-a croit cărări și drumuri 4 ani, către ideal și astăzi pășește sglobie, voinică și plină de noi avânturi, pragul anu-

lui 5-lea, la luptă îndârjită, grea, dar neînfrântă.

Surioare Femei! Dacă cum-va, mulți din bărbați se vor codi să vie să îngroașe frontul luptătorilor noștri, de frica unor *prigoane* închipuite, din partea puternicilor vremelnici, spuneți-le: **femei cu mușteți** și lăsați-i în *plata sfântului*, să păzească mai departe cluburile și să fie stâlpi neclintiți ai cafenelelor, în loc să-și păzească hotarele

și moștenirea, de cutropitori.

Iar voi, surioarele mele harnice și cuminți, ce sunteți pătrunse de *primejdia* jidovească, aruncați *acul și fusul* la sunetul de alarmă al mobilizării, și străbătute de fiorul dragostei de glie și de neam, cum au fost pătrunse: **Vrancioaia, Elena Doamna, Ecaterina Teodoroiu** și multe, multe altele, să plecăm să apărăm cu sila chiar și pe cei fricoși de rușinea ce-i paște.

Tița G. Pavelescu.
Focșani.

Către Onorații noștri Cititori

Acum, când trecem pragul anului al cincilea, credem că ne împlinim cea mai plăcută datorință față de onorații noștri cititori, aducându-le pe această cale, și cu această ocazie, viile noastre mulțumiri pentru sprijinul dat „Infrățirii Românești“, fie sub formă de abonament, fie sub formă de donațiune sau orice altă încurajare.

La rândul nostru avem conștiința împăcată, că nu am scăpat un moment din vedere, scopul ce urmărim, *de a scoate la iveală pericolul jidovesc pentru țara noastră, de a feri pe Români de acest mare pericol, și în fine de a demasca pe toți acei Români inconstienți, care pentru arginții lui Iuda, își vând conștiința, și făcându-se unelte oarbe în mâna jidanilor, apără interesele acestor lipitori nesătule, în dauna intereselor neamului și a țării noastre*.

Domniilor Voastre, onorați cititori, — care prin contribuția trimisă, ați asigurat apariția regulată și punctuală a „Infrățirii Românești“ — Vă revine meritul cel mare, că s'a creat în opinia noastră publică, o conștiință națională creștină și o voință puternică și hotărâtă, mereu în creștere de a scutura țara, de parazitul nesașios, viclean, și dizolvant, *de jidani*.

Dacă generația de azi, inconstientă, narcotizată de ideile umanitariste și de principiile de libertate, de egalitate și de fraternitate, inventate și susținute de oculta jidovească cu scop de a ne distruge, și nesătulă după câștiguri ușoare, — fără încordări fizice și psihice — nu va ajunge să se deștepte din letargia ce a coprins-o și să ne aprecieze marea noastră activitate, depusă în serviciul Bisericii, al Tronului și al Neamului nostru, suntem siguri, că urmașii noștri, cărora le va ajunge cuțitul jidovesc la os, se vor deștepta din somnul cel de moarte și ne vor a-

precia după cuviință.

În numele acestor urmași și în amintirea nenumăratelor vieți jertfite pentru întregirea Neamului, cum și în interesul Patriei, în al cărui serviciu suntem, Vă rugăm Onor. cititori să binevoiți a sprijini și în viitor această Revistă — cu aceeaș căldură, ca și în trecut, nizuind a o răspândi în fiecare comună din cuprinsul țării. Fiți convinși, că victoriile nu se câștigă fără jertfe, jertfe despre care Dvoastră ați dat dovadă, — și că pe măsură ce va crește numărul abonaților și al cititorilor noștri, în aceeaș măsură va scădea primejdia jidovească.

Nimic nu este imposibil în fața unei voințe hotărâte și Conștiente.

Să voim deci cu toții să înlăturăm pericolul jidovesc și vom izbuti.

„Infrățirea Românească“

Pentru cititori!

Fiecare bun Român este dator să citească unul dintre ziarele de mai jos:

- „Apărarea Națională“ — Iași.
- „Apărarea Națională“ — Arad.
- „Solidaritatea Creștină“ — Brăila.
- „Sentinela“ — Focșani.
- „Buzduganul“ — Buzău.
- „Svastica Bănatului“ — Timișoara.
- „Chemarea“ — Botoșani.
- „Facla Românească“ — București.
- „Pământul Strămoșesc“ — Iași.
- „Deșteptarea“ — Huși.
- „Ecoul Vâlcei“ — Vâlcea.
- „Frăția Creștină“ — Galați.
- „Libertatea“ — Orăștie.
- „Lumea și Țara“ — Cluj.
- „Lumina satelor“ — Sibiu.
- „Idealul Nostru“ — Câmpulung-Muscel.
- „Drum Nou“ — Bocșa-montană.
- „Opera de Mântuire“ — Păușești-Otăsău.
- „Foaia noastră“ — Cluj.

In al cincilea an

Când pășim în al cincilea an de muncă, noi cei din jurul acestei reviste, aducem mulțumirile noastre bunului Dzeu, care ne-a dat tărie, învrednicindu-ne să înfruntăm toate obstacolele ce-am întâlnit în drumul nostru. În acest timp revista noastră, a denunțat marelui public românesc, pe cel mai vicelan dușman dintre câți a avut el, de când străbunul Traian ne-a adus pe aceste plaiuri. De asemenea această revistă a arătat cititorilor ei și singurul drum ce ne poate scăpa din ghiarele acestui periculos dușman: Organizarea maselor românești în „Liga Apărării Naționale Creștine” cu semnul — — svastica, care Ligă este înființată numai pentru desrobirea poporului românesc de sub jugul neamului lui Iuda.

Picătura de apă dacă cade des, scobește și piatra cea mai tare „granitul”; vorba bună repetată des, prinde rădăcină. Sămânța împrăștiată din coloanele revistei noastre, în multe comune a prins rădăcini adânci în inima țaranului român de pe sate, dovadă: organizația L. A. N. C. din comuna Bologa, condusă de învățăturile revistei noastre și organizați într'o Cooperativă și o Bancă populară a reușit să pună sub călcăiul lor fâlnica societate părăzitoare „Minele de granit” din Poieni, care de un an de zile și-a închis porțile cu toate că are un inventar de cca 140 milioane lei.

Operațiile ce le făcea acea societate, azi le face Cooperativa „Bologana”, compusă numai din țărani români și care-și întinde câmpul de activitate și în satele vecine. De asemenea și alte multe comune au început a se curăți de lipitorile satei. Nu tot așa se întâmplă la orașe. Iată de pildă Clujul:

În ziua de 24 Septemvrie a. c. găsindu-mă în capitala Ardealului, în Cluj, trecând prin Piața Unirii, mare mi-a fost mirarea văzând aproape toate prăvăliile și magaziile închise. Ce însemnează aceasta? Întreb pe primul cunoscut. — Ce să fie, Jidani și serbează azi „Ziua Lungă”, iar toate prăvăliile închise sunt ale lor...

De curiozitate am făcut o mică statistică cu următorul rezultat:

În Piața Unirii 17 prăvălii deschise și 31 închise; în Calea Regele Ferdinand, între Piața Unirii și Mihai Viteazul 24 prăvălii deschise și 48 închise; în Piața Mihai Viteazul 8 prăvălii deschise și 64 închise; în Str. Gheorghe Barițiu nici una deschisă și 21 închise.

Total 49 prăvălii deschise și 164 închise.

Ce înseamnă aceste cifre? Aceste cifre vorbesc clar, că: Bogățiile acestei țări și azi după 10 ani dela înfăptuirea României-Mari se găsesc în mâinile străinilor, dar mai ales în mâinile Jidanilor.

Dacă în centrul capitalei Ardealului, din 213 prăvălii, în „Ziua Lungă” erau închise 164 și numai 49 erau deschise, iar din acestea din urmă abia 4—5 în mâinile Românilor, înseamnă că în timp de zece ani, noi Românii, foarte puțin am înaintat pe terenul economic, mai ales la orașe rămânând și pe mai departe robiți economicește de către fiii poporului ales.

Cu toată starea de plâns în care se găsesc orașele, nu desnădăduim, sperăm că nu va trece mult timp și revista noastră va putea lumina și cele mai întunecate suflete românești, cari azi se lasă coade de topor în mâinile Jidanilor, lăsându-se orbiți de arginții lor și lovesc la temelii scumpei noastre patrii, fără

să-și deie seamă, că-și taie craca de sub picioare.

Având speranță în bunul Dzeu, care a cruțat nația română, o mie de ani, de toate popoarele barbare, ce au năvălit peste ea, că ne va apăra și de data aceasta și nu ne va lăsa să ajungem unde a ajuns poporul rus, care a ascultat de vorbele amăgitoare ale Jidanilor bolșevici, întocmai ca Eva, care a ascultat de diavolul, transformat în șarpe.

Nu disperăm, fiindcă pentru desrobirea noastră politică, bunul Dzeu ne-a trimis pe Marele Rege Ferdinand I-ul și brava Armată Română, iar pentru desrobirea noastră din ghiarele Jidanilor, Bunul Dzeu a trimis L. A. N. C. în frunte cu Dnii profesori Cuza, Cătuneanu, etc.

De aceea în numele organizației L. A. N. C. din comuna Bologa, județul Cluj, zic din toată inima:

Trăiască Regele! Speranța noastră;
Trăiască Armata Română! Care ne-a eliberat;

Trăiască L. A. N. C.! Scutul nostru, contra Jidanilor...

Ioan Potra.
Bologa.

Către ținta cea mare: Cluj

Un Cotidian al L. A. N. C.

Neamul românesc își trăiește cele mai grele zile ale istoriei sale. O soartă păgână a făcut ca poporul nostru, de când s'a pomenit el, să fie numai vită de muncă în țara lui, pentru ca pe spinarea și din sudoarea lui să se îngrășe și să huzurească toți veneticii din lumea largă.

Tăria rassei și oamenii mari, dăruiți de D-zeu în vremile cele mai grele, au făcut să nu ne peară nația sub potopul loviturilor vrăjmașe. Iar un noroc neașteptat, stropit cu sângele sutelor de mii din cei mai buni fii ai neamului, ne-a întregit moșia străbună.

Dar astăzi orașele țării nu mai sunt românești. Pe trei sferturi ele sunt ale străinilor, aproape toți numai Jidani.

Și cu ele comerțul, meseriile, industria și toate bogățiile țării au ieșit din patrimoniul național. Și nu numai orașele, dar chiar provincii întregi, ca Maramureșul, au fost desnaționalizate. Românul este pur și simplu desmoștenit pe pământul lui.

Și nu numai pământul, dar și sufletul ne este otrăvit. Moravurile și cultura ne sunt amenințate. Insași existența noastră ca nație este astăzi în joc.

Cine ne va mântui în ceasul acesta cumplit? De unde vor ieși un al doilea Avram Iancu, un nou Tudor Vladimirescu?

Oameni mari, patrioți clar-văzători, ne-a dăruit Cerul și în vremurile acestea, Cuza cel dintâi, apoi Paulescu, Șumuleanu, Cătuneanu, Codrenii și ceilalți, au dat din timp alarma. Trâmbițele lor au adunat oaste și lupta împotriva dușmanului nimicitor dinăuntru a început.

Dar țara ni-e mare, nația împrăștiată, și dușmanii nu dorm nici ei. Trebuiesc goarne puternice, pentru ca alarma să fie auzită și înțeleasă până în cele mai îndepărtate ungheruri, pe unde trăește suflet de Român.

Gorniști avem. N'avem goarne destule, ca să scoale masele. Aceasta numai o presă puternică o poate face. Puținele periodice, pe cari le avem astăzi, au desigur un rol neprețuit. Printre ele revista „Infrățirea Românească”, care de ani de zile, înfruntând toate piedicile, stă la postul de onoare, între cele din locul de frunte.

Dar nu este destul. Oricât de frumos scrise și de bine susținute, periodicele bilunare, și chiar săptămânale, în ceasul de acum, nu ajung

pentru a întreține o opinie publică generală și a trezi masele. *Ne trebuie un ziar cotidian*. Acolo trebuie să tindem.

Până atunci, făcând zid în jurul organelor de astăzi, pentru a le susține și răspândi cât mai larg, să ne

străduim din toate puterile și să ne hotărîm la orice sacrificii, pentru a ajunge la ținta cea mare: *o presă cotidiană a L. A. N. C.*

Dr. H. Vasiliu

fost deputat al L. A. N. C.
Botoșani

Ofensiva culturală

Al doilea act al comediei liberale

După „ofensiva grăului“, atât de mult trâmbițată, dar nerealizată de către guvernul liberal, urmează continuarea comediei: „ofensiva culturală“.

Pentru a înțelege actul al doilea, trebuie să fac un mic rezumat asupra conținutului actului prim:

Fiind valoarea mondială a grăului, 900 lei, iar cerealiștii jidani ai României, organizați prin Cahal, au redus prețul grăului la 640 lei, — guvernul liberal a pornit o campanie în presa liberală, pentru revalorizarea grăului. Această campanie s'a numit „ofensiva grăului“, care nu a adus nimic pozitiv pentru țaranul român. Grăul nu s'a ridicat peste 700 Lei, în schimb, Jidani au câștigat miliarde prin speculă.

În fața acestui pericol național, singură presa Ligii Apărării Naționale Creștine, și-a făcut datoria, arătând pericolul și îndemnând pe plugari să nu-și vândă grăul. Partidele amestecate cu Jidani și presa lor nu au suflat un cuvânt; iar ofensiva cea mare, trâmbițată cu atât sgomot, a îmbogățit pe asociații semiți.

Acum vine cealaltă ofensivă: „ofensiva culturală“. Iată cum se prezintă aceasta de fapt: la Timișoara avem un liceu românesc cu 7 clase (I. II și III paralele); iar în județul Timiș—Torontal, avem 2 licee cu câte trei clase. La liceul din Timișoara au absolvit circa 100 elevi români clasa III și așteaptă să continue studiile în clasa IV. Așa este firesc să fie și așa se face și în liceele din Honolulu.

Dar ce este posibil în Africa, nu este posibil în România condusă de Dr. Angelescu, care stă alături de Fildermann, în partidul liberal.

Ce i-a trăznit prin minte dlui Dr. Angelescu? Să dea drumul „ofensivei culturale“ în următorul mod: Dă ordin liceului din Timișoara că în clasa IV-a nu se pot înscrie mai mulți de 40 elevi. Deci din 100, ce au absolvit cu succes clasa a treia, 60 sunt siliți să se întorcă la coar-nele plugului fiindcă așa află de bine dl Dr. Angelescu. Iar elevii absolvenți ai clasei III dela cele 2 li-

cee din județ, — să plece la liceul maghiar sau jidovesc din Timișoara, fiindcă liceul românesc aplică „numerus clausus“ față de Români!

Deci „ofensiva culturală“ are ca scop, oprirea Românilor de a intra în școli și netezirea terenului pe seama fiilor lui Izrael, cari mâine vor fi singurii studenți ai universităților românești. Va să zică, cultura națională românească va fi reprezentată mâine, prin Honigmani, Fildermani și celelalte gunoaie iudaice, iar Valahul va ara și semăna pe seama acelora, cari profită din „ofensiva grăului“.

Di Dr. Angelescu care a dat dovadă de o mare pricepere medicală, cu ocazia operațiunii făcute lui I. I.

C. Brătianu, — de prezent încearcă o nouă operațiune pe corpul neamului românesc, cu cuțitul „culturii“. Să ne ferească Dumnezeu de operațiunile doctorului Angelescu, fiindcă cu siguranță ne „dă gata“ și pe noi. Iată noua „ofensivă culturală“ în adevărata ei lumină; iată halul de dezorientare și nepricepere în care se sbat partidele politice, fiindcă nu știu ce vor.

De-asupra acestor zăpăciți se ridică steagul mândru al „Ligii Apărării naționale creștine“, unite și indisolubile, care cu un zâmbet de dispreț privește la chinul de moarte al „partidelor“ și așteaptă ca să fie chemată să-și realizeze misiunea istorică pentru fericirea și prosperarea țării, — pentru preamărirea Domnului nostru Isus Hristos, a Majestății Sale Regelui și a Națiunii românești.

Intind nepătata-mi mână de frăție, tuturor fraților, cari vor să lupte pentru idealul „cuzist“ și zic: blăstăm mul neamului să cadă asupra aceluia, care va căuta să ne zădărnicească munca.

Suntem tari, puternici și siguri de izbândă.

A. Țieranu
Timișoara

Pentru Dl Prim-Ministru Vintilă Brătianu

Cerem actualului Președinte al Consiliului, Dlui Vintilă Brătianu, care în ultimul timp va fi adunat experiență și mai ales multă amărăciune din negocierile cu Jidani, cari acordă împrumutul, îi cerem să citească cu atenție și să mediteze asupra următoarelor rânduri scrise de marele gânditor rus *Dostoievsky* la 1873, și după ce va fi reflectat îndelung, să se gândească și la viitorul țării pe care astăzi o conduce și mereu spune că o iubește. Iată-le:

„Domnia lor este aproape, domnia lor completă. Se apropie triumful ideilor înaintea cărora nu mai suflă un cuvânt sentimentele de omenie, setea de adevăr, sentimentele creștine naționale și chiar sentimentele de mândrie populară ale națiunilor din Europa. Ceeace vine este materialismul, setea oarbă și rapace de bună stare materială personală, setea acumulării aurului prin orice mijloace; iată ce este considerat ca un scop superior, ca rațiune, ca libertate, în locul idealului creștin de mântuire prin singurul mijloc al acelei mai strânse uniri morale și frățești între oameni.

„Se va râde și se va spune că acestea nu vin nici decum dela Ji-

dani... Se va întâmpla un fapt pe care încă nimeni nici nu-l poate concepe. Toate aceste parlamentarisme, aceste teorii civile în cari se crede astăzi, acumulările de bogății, băncile, științele, toate acestea se vor prăbuși într-o clipă și fără a lăsa urme, afară de Jidani cari atunci vor ști ce vor avea de făcut, așa încât aceasta se va întâmpla în folosul lor. Aceasta se apropie, bate la ușă.

„Da, este în preajma căderii, Europa voastră, în preajma unei căderi universale, generale, teribile.

„Toți acești Bismarci, Beaconsfield-i, Republica franceză, Gambetta și alții, toți nu sunt pentru mine decât o aparență. *Stăpânul lor, precum și stăpânul întregii Europe, este Jidanul și banca lui.* (Ai simțit-o, Domnule Prim-Ministru Brătianu la contractarea împrumutului? Nota redacției). Vom vedea ziua când el va pronunța un veto și Bismark pe gândite va fi măturat dela putere ca un snop de pae. Iudaismul și băncile domnesc asupra tot, atât asupra Europei, cât și asupra învățământului, asupra întregii civilizații și asupra socialismului și mai ales asupra socialismului căci prin ajutorul său Iudaismul va smulge din

rădăcini cristianismul și va distruge cultura creștină.

„Și dacă din aceasta nimic nu iese, decât anarhia, atunci în fruntea tuturor se va găsi Jidanul; căci deși predică socialismul, el va rămâne în calitate de Jidan, în afară de socia-

lism împreună cu frații săi de rasă; și când toată averea Europei va fi jefuită, va subsista singură banca Jidanului“.

(Vezi L. de Poncins, Les forces secrètes de la Révolution Paris 1928, Editions Bossard, pag. 215—16).

Redacția.

Democrația partidului național-țărănesc

Democrația (guvernarea poporului prin popor) este lozinca dlui Maniu și Vaida, adoptată și decretată oficial, în adunarea dela Alba-Iulia, din 1 Decembrie 1918. Această democrație a fost și este slăvită până la ceruri, de dnii Mihalache-Madgearu, dela apariția dumnealor pe orizontul politic al României, iar astăzi, cele două partide fuzionate — partidul național român și partidul țărănesc — fac eforturile cele mai desperate ca să inaugureze în țara noastră democrația partidului zis național-țărănesc, sau ceea ce este echivalent, prin guvernare, să-și căpătuiască acum el aderenții și să-și sature flămânzii.

Nu vom discuta aici, dacă democrația este sau nu cea mai fericită formă de guvernământ din punct de vedere național în România-Mare născută din războiul mondial, nici aceea, că România chiar azi, fără guvernarea democratică a dlui Maniu-Pistiner și Blank, este prea democratică, dar vom arăta că ce înțelege acest partid prin democrație; și ce ar însemna pentru țară democrația lor; și care sunt efectele de până acum a ei? Și ca să nu fim acuzați de pongrire, această dovadă n'o facem noi, ci lăsăm s'o facă tovarășii de idei și de luptă ai dlor: Maniu-Mihalache, s'o facă cetățenii dlui Vaida, națiunea sfântă (am codeș), — Jidanii.

Lăsăm deci să urmeze în traducere românească manifestul electoral al blocului jidănesc din Ardeal, care a fost răspândit în secret, prin mijlocirea rabinărilor și sinagogilor, la toată Jidănimea din Ardeal, cu ocaziunea alegerilor generale, ce au avut loc, la 7 Iulie 1927. Notăm, că acest manifest provăzut cu fotografia Jidanului Dr. Fischer József, este redactat în limba maghiară, că traducerea este absolut în conformitate cu originalul. Originalul îl țin la dispoziția oricui:

„Cetățeni, alegători Jidani!

Cuvântul Regelui și legile Țării, cheamă la urna de votare cetățenii Țării, ca prin o

apăsare de sigil să demonstreze convingerea politică.

Joi, 7 Iulie toți ne înșirăm înaintea urnelor și tot Jidanul conștient trebuie să știe, că în acest moment înălțător fiecare singur își croește soarta, deoarece chiar și un vot poate fi decisiv în circumscripția respectivă.

Cel ce vrea, ca Jidănimea din Ardeal să aibă purtător de cuvânt în parlament, Cel ce vrea, ca în alegerile generale să iasă biruitoare democrația ce respectă drepturile Jidanilor

acela cu roata

depe lista partidului național-țărănesc votează, cu care blocul jidovesc ardelean a încheiat cartel electoral și pe a cărui listă din Maramureș, în locul al doilea e candidat

Dr. Fischer Jozsef

președintele blocului electoral jidovesc din Ardeal.

A trecut timpul promisiunilor și amenințărilor. Alegerea e secretă. În cabina de alegere fiecare rămâne singur, cu conștiința sa și singur conștiinții sale răspunde, că pe care listă apasă sigilul.

Conștiința noastră, soarta noastră și a copiilor noștri, pretinde, ca toți să apăsăm sigilul „VOTAT“ pe lista partidului național-țărănesc, ca prin votul nostru, să ajutăm ajungerea la putere a democrației române, fiindcă prin aceasta ne clădim viitorul nostru.

Deci la urne!

Votați cu roata!

Blocul electoral jidănesc din Ardeal“.

Pe contrapagină e fotografia candidatului, apoi urmează:

„Dr. Fischer Jozsef

președintele blocului electoral jidănesc din Ardeal, care în baza programului blocului electoral, pleacă la luptă electorală în Maramureș, pe lista partidului național țărănesc.

Dr. Fischer József, candidatul de deputat al Jidănimii din Ardeal, este personajul cel mai marcant jidovesc din Ardeal, care aproape de zece ani stă pe frontul social jidovesc. În acest timp cu pricepere fără păreche, cu devotament fără margini și cu muncă jertfitoare de timp și energie, a luat parte la orice acțiune pozitivă jidănească.

Alegerea lui este, interesul unanim al întregii Jidănimii din Ardeal, pentru că interesele noastre morale și materiale deopotrivă pretind, ca să avem purtător de cuvânt în parlament. Iar pentru acest rol, cel mai acomodată este: Dr. Fischer Jozsef, care și până acumă și înafară de parlament a fost cel mai autorizat reprezentant al Jidănimii din Ardeal“.

Cețiți cu atenție acest document și veți vedea, că este cea mai sinceră mărturisire posibilă, realizând totodată cea mai reușită, mai fidelă fotografie a partidului național-țărănesc!

Așa este! „Democrația română“ — democrația partidului național-țărănesc — are înscris în programul său politic și de guvernământ, **respectarea drepturilor Jidanilor!** O spun cetățenii neîncredători și realiști, cei pe cari nu-i poți seduce și momi cu simple promisiuni electorale, cetățenii extrem de precauți în alegerea „goimilor“, în care își pun încrederea. O spun Jidanii, cari știu ce spun și pe ce bază o spun. O spune Fischer, Moskovits și ceilalți matadori național-țărăniști circumciși, miile de caftane cari dau grosul adunărilor acestui partid, după ce mai întâi au luat avizul șefului spiritual și protectorului acestui partid, a jupânului Aristide Blank, cum și aprobarea Alianței Izraelite Universale, ca purtătoarea de grijă a tuturor Jidanilor depe glob.

Dar chiar de nu ne-ar spune-o ei, simțim și noi creștinii adevărați ce este democrația național-țărănistă. Am văzut-o cu ocazia „marilor adunări“ național-țărăniste ținute în acest an la Iași, Craiova, București și Sfânta cetate Alba-Iulia, dela cari n'a lipsit falanga de oratori-cușeri! Și desigur fiecare bun creștin, a avut ocazii nenumărate să vadă sublima democrație chiar în cercul său localnic, cum ni s'a dat și nouă Someșenilor mai recent la alegerea parțială de senator din 23 Sept. a. c. dela Năsăud, să vedem agenții electorali și șefii național-țărăniști, făcând intervenții pe lângă președintele biroului electoral, să încuviințeze votarea cu precădere a „neamului ales“, din motivul că îi ajunge „șabăs“-ul Iom-Kipurului și atunci n'ar putea vota — ceea ce dija ar fi o mare pierdere pentru Țară — cum tot aceștia, alergau în goana mașinelor aducând la vot caftanele unsuroase.

Aceste fapte și altele similare fac dovadă deplină, că „democrația română“ a dlor Maniu-Mihalache are înscris **cu litere, de aur jidovesc** în programul de guvernământ mai presus de toate: „respectarea drepturilor jidănești“.

Această „democrație-română“ este pavăza sorții Jidanilor și copiilor lor, a cărei venire la putere înseamnă, venirea la putere a fiilor lui Izrail în Țara Românească, înseamnă asigurarea viitorului de aur al Jidănimii, în România; „democrația română“, mai înseamnă apoi și „egala îndreptățire a tuturor naționalităților“, pretinde dreptul fiecărei comune și județ de a întrebuița în administrație și justiție limba majorității locuitorilor din comună, sau județ. Deci ea nu luptă și nu este pentru a ajuta și

îmbunătăți soarta țaranului și poporului român, care este Țara, dar luptă pentru soarta Jidanilor și altor dușmani ai poporului și Țării și pentru câștigarea de și mai mari drepturi acestora.

Efectele de până acum a acestei „democrații” le simțim dureros, le-am văzut și le încreștăm zi de zi. Aroganța și obrăznicia crescândă a „naționalităților egal îndreptățite”, bârfirea și ponegrirea Țării în străinătate, lanțul nesfârșit de comploturi comuniste: dela Arad, Timișoara, Oradea, Cluj, Chișinău etc. cum și propaganda rothermeristă, ce tinde la violarea integrității teritoriale a Statului Român, nu sunt oare toate efectele momentane ale criminalei democrații? Oare nu această absurdă și nebună democrație alimentează, stimulează și apără toate curentele destructive, demoralizatoare și subminatoare în Stat? Tot ea, prin demagogia deșanțată practată la alegeri și adunări și debitată prin ziare, a făcut din bravul și blândul țaran român, un element zdruncinat ca fond sufletesc, neîncrezător într'un viitor mai bun și dușmanul Statului său propriu. Dânsa, ne-a adus lipsa de respect față de religie, justiție, armată, administrație, Guvern și Rege, într'o măsură cunoscută numai în Statele pornite pe povârnișul revoluției și anarhiei. Jandarmeria, custodele liniștei și ordinii interne, nu este mereu calul ei de bătaie, înfățișată ca dușman al poporului, apoi ridiculizată, **cu toate că — durere — la noi nici nu există jandarmerie în adevăratul înțeles al cuvântului!** Și ca buchetul efectelor de până acum a idolatrizatei democrații să fie complet, trebuie să amintim, că tot dânsa ne-a profanat Alba-Iulia istorică, mărturia marelor fapte și acte naționale, prin vestita adunare a partidului național-țărănesc din acest an, dela care Jidanii, socialiștii, irendentiștii, bolșevicii, intelectuali români uitați de sine și țărani prostiți și îmbătați de demagogi și șarlatani ce-și zic Români, așteptau izbucnirea revoluției și prin ea ajungerea la putere a „democrației”! Tot ea ne-a dat contra-parlamentul din București, rușinea neamului și anomalia constituțională. Și dacă nu i se va opune **forța vie a națiunii**, ne poate da în viitor: republică, soviete, comisari ai poporului, cu experiențele lugubre ale Ungariei lui Bela Kohn și ale Rusiei lui Troțzchi și Braunstein.

Vedeți dar Români, ce ar însemna ajungerea la putere a preamăritei democrații, stăpânirea nu numai de fapt — ca azi — ci și de drept, a

României de către Jidani! Ar însemna transformarea României — pentru care la Oituz, Mărăști și Mărășești zimbând s'au dus în moarte 800.000 de dorobanți ai Vechiului Regat, la Gorlice-vangorod, Drava, Sava-Timoc, Isonzo-Asiago li s'au găurit piepturile de gloanțe și au adus greu tribut de sânge mândrii flăcăi ai Ardealului, Maramureșului, Banatului, Basarabiei și Bucovinei, trecând în momentul auzirii sunetului goarnei frățești, prin sârmele ghimpate, la aliații țării mame — într'un Stat poliglot, în care în loc de Duminică s'ar serba Sâmbăta, Biserica dominantă ar fi sinagoga și ar stăpâni Jidanii. Rudele și urmașii celor prin a căror sânge s'a făurit și mărit Țara n'ar fi decât slugi flămânzi și umili celor cari în timpul groaznicului măcel au pactat cu inamicul, au tradat Țara și s'au îmbogățit din sărăcia și lacrimile văduvelor, orfanilor rămași la vatră. Acea stăpânire nu este **democrație** (guvernarea poporului prin popor) ci **jido-crație** guvernarea poporului prin Jidani!

Iată deci „democrația” partidului zis național-român și țărănesc. Priviți frați Români și creștini sfânta „democrație” a dlor Maniu-Vaida-

Mihalache-Stere-Madgearu-Răducanu și nepoțelilor lor, notați bine, apoi strigați: „Ecce homines”, iată oamenii, iată **„democrația română”!**

În fața situației îngrijorătoare în care a adus Țara pomenita democrație, avem o singură nădejde. Dacă cumînfenia proverbială și instinctivă a poporului român sau providența divină nu-i va pune stavilă **democrației** — minciună, nimicitoare de Țară — se vor găsi Arcași și Legionari — cămăși negre românești — cari treziți la realitate de alarma dată de L. A. N. C. și adunați sub faldurile tricolorului împodobit cu svastica, vor striga pentru moșia și Țara lor, din sute de mii de piepturi: **destul a fost, „veto”!**

Români și creștini, deșteptați-Vă, intrați cu mic cu mare, țaran și domn în șirul luptătorilor L. A. N. C.-ului. Nu uitați că pornim în luptă cu cuvintele: Hristos, Regele, Națiunea și că „cine nu-i cu noi, e contra noastră”! Și cine e contra noastră, dacă e creștin și Român, e contra lui și contra Țării! Programul nostru este ușor de priceput: „România a Românilor”.

Dr. Iosif Tăpălaga
advocat,

Rodna-Veche (jud Năsăud).

Suntem lipsă la datorie.

Am fost poate singurul care, în mod constant, am relevat mizeria în care trăește țărâniea așezată în părțile deluroase ale județului Someș. Sunt într'adevăr comune, — și nu-s puține, — unde lipsa de hrană este endemică, incultura are aspectul sălbătăciei, iar Evreii trăesc mai boe-rește ca ori unde în lume. Vin lighioanele cu puzderii de copii, aducându-și toată bogăția în batiste, se așează la margini de târguri și reușesc în timpuri scurte a-și încropi averi însemnate. Târgurile Spermezeu, Reteag, Lăpuș, Gălgău, Ileana-Mare, să nu mai amintesc comunele mai mari, sunt acaparate exclusiv de javrele galițiene și toată truda țaranului român se scurge în teighelele acestor ploșnițe nesățioase.

Am nădăjduit că administrația românească va nizu la extirparea hoardelor parazitare; — grozav ne-am înșelat. Știam pe vremuri, că Ungurii sunt înfrățiți cu Jidanii și că le convine a lăsa populația română să fie jecmănită de Evrei; *nu credem că administrația română va continua opera asupra lor de eri*. Realitatea ne obligă să mărturisim că nu s'a schimbat nimic. În loc ca notarii

evrei să se împruțineze, ei au sporit considerabil; în loc ca comerțul să treacă în mâni creștine, a sporit uimitor numărul Evreilor gheșeftari fără scrupule de cinste și bun simț. Aceasta-i realitatea spusă fără înconjur și toți aceia cari susțin contrarul sunt dușmanii națiunii române și trebuiesc considerați ca atare.

* *

Am fost la Dej în ziua deschiderii anului școlar la Școala inferioară de comerț. În treacăt merită să subliniez că această școală a luat ființă și trăește numai prin truda directorului ei dl Ion Bot. E una dintre puținele școli ale județului Someș, care răspunde necesităților reale ale acestui ținut. Știam de existența școlii și eram bine informat de peripețiile începutului. Cunoșteam pe directorul ei — un om de inițiativă și suflet de adevărat gospodar — însă n'am avut prilejul a cunoaște desvoltarea și progresele școlii. Acum am aflat. Un infim număr de copii, adunați cu arcanul de pe sate, formează clientela școlii. Copiii mai răsăriți se înghesuie în licee și după câțiva ani de studii

rămân niște neisprășiți, îngroșând șleahta intelectualilor semidocti. Alții, cari reușesc a pune mâna pe o diplomă, își înhoală ochii îndbitociți de foame pe străzile orașelor în căutarea de slujbe.

M'am lămurit. Sper că ori cine a urmărit scrisul meu e în clar cu situația. Rezultatul demagogiei oficiale apare în toată goliciunea lui. În loc ca școalele inferioare de comerț și meserii să fie înțesate de copiii Românilor înstăriți, cari să poată forma o puternică clasă mijlocie, părăginesc. Am avut pe vremuri o bine organizată țărănime și n'am dus lipsa intelectualilor. Acum avem aceeaș țărănime, natural mai sărăcită de urmările războiului și un contingent de intelectuali din unele ramuri chiar surplus, dar n'avem încă formată clasa mijlocie. N'avem, exact aceea ce ne trebuia. Vrem să înlocuim Evreei cari se pun curmeziș în calea progreselor de bună stare a populației rurale, oficialitatea vrea acelaș lucru; nu s'a făcut însă nimic pentru a trece la realizări practice. Acesta-i adevărul.

**

Să nu se creadă că școala amintită din Dej s'ar afla într'o asemenea situație din întâmplare. Am fost la Școala de arte și meserii din Năsăud, condusă de dl. Cosmița, un excelent organizator, venit pe plaiurile noastre din vechea Românie cu buna intenție de a ne ajuta să scăpăm din lanțul nevoiașei noastre gospodării sătești. Un om foarte bine intenționat — dar fără noroc — și nu din vina D-sale. Din 30 de burse repartizate pentru cl. I. mai are disponibile și azi 9 și caută amatori.

Mai de reținut apoi faptul că bursele nu s'au distribuit în urma unor examene cari să permită selecționarea elevilor, ci toți copiii veniți sunt bursieri. Nu i-ar molesta școala pe părinți cu vre-o contribuție Doamne păzește de teama să nu-i supere și să-și reia copiii acasă.

**

Se țipă în lung și latul fării că orfanii de războiu pier de foame, că nu li se dă nici o educație, că mai știu eu ce și școlile practice adună elevii aproape depe stradă de teamă să nu cadă în lotul celor vrednice de desființat. Nu e vina Statului că s'a ajuns la această situație paradoxă; e vina autorităților dela țară. Orfanii de războiu cari mai există sunt potriviți pentru asemenea școli.

Numai cât că Românii de după războiu mai au o boală: boala cerșitului. E suficient ca cineva să fie

văduvă sau orfan de războiu pentruca să aibă dreptul a pretinde ce-i trăznește prin cap. Statul face enorme sacrificii pentru ajutorarea lor, de cari însă nu se împărtășesc decât tot aceia cari nu-s tocmai avizați, însă știu să terorizeze administrația publică. Cazul orfanului Ion Cimbru din Gârbou, relevant de „Curentul” prin articolele dl. Pamfil Șeicaru și Cezar Petrescu, ne desvăluie totul. Toată mentalitatea populației nevoiașe dela țară se rezumă în cazul: „Ion Cimbru & Comp.” (și cei trei prieteni ai lui). Ion Cimbru în etate de 12 ani a vrut cu orice preț, să se facă domn, adică cel puțin avocat sau medic. Cu sprijinul Statului a urmat în anul școlar 1927/28 clasa I. la liceul „Dr. Const. Angelescu” din Cluj unde la finea anului a fost clasificat cu media generală 3 și câteva puncte. S'a remarcat în acest timp printr'o operație de fals. I s'a dat un bon să-și cumpere pe cheltuiala Statului cărți și rechizite și d. Ion Cimbru, găsind că mai are nevoie de geantă de piele și tocuri cu rezervor n'a stat mult pe gânduri ci și le-a trecut pe bon. Adică: domnul Ion Cimbru la vârsta de 12 ani elev în cl. I de liceu a apreciat că fiind orfan de războiu merită ca Statul să-i plătească geantă de piele și toc cu rezervor! Că d. Ion Cimbru n'a întrunit nici la o materie media de promoție e altă căciulă. Cauza lui a fost susținută cu multă căldură de doi reputați publiciști români și d. Ion Cimbru are toate șansele a se face domn. Autoritatea superioară competentă n'a căutat să afle care este situația orfanului, ci pur și simplu l-a plasat la liceul din Dej. E un caz caracteristic al modului cum își îndeplinește administrația îndatoririle. Dacă se făcea o anchetă, cum altfel era foarte logic, orfanul

Ion Cimbru și companiștii lui ajungeau într'un institut corector. Fiindcă nu s'a făcut ancheta cuvenită rămâne ca Ion Cimbru să ia loc într'o pușcărie, când va fi domn și după ce va fi falsificat din nou acte publice mai importante sau va da foc unei mari magazii publice de aprovizionare. Fără intenția de a jigni pe nimenea, înclin să cred că directorii școlilor de comerț și meserii, pustii, ar fi fost fericiți dacă își puteau înșirui între elevi pe Ion Cimbru. Inșă vedeți Dv. nu-s de treapta lui Ion Cimbru asemenea școli; Ion Cimbru vrea să fie „domn”!

M'am extins mult asupra cazului Cimbru, eram dator însă să o fac. Revenind la subiectul scrierii suntem obligați să reedităm vechea constatare: *n'avem clasa de mijloc și nu vedem nici o măsură practică luată pentru a împlini acest gol.* Ori neavând meseriași și comercianți cu pregătiri, Români, nu vedem posibilitatea scăpării de Evrei. Cu băta — să fim sinceri — nu merge. Băta am întrebuițat-o la timpul său foarte bine și foarte la locul ei, însă băta nu formează un mijloc de realizări practice. Cu băta și famfare am dat semnalul de luptă în contra Evreilor, lupta aceasta a prins rădăcini și nu va fi slăbită până nu s'a înfăptuit idealul: România a Românilor.

Rămâne deci bine stabilit: la ajungerea scopului pentru care luptăm toți cei adunați în L. A. N. C. ne lipsește clasa de mijloc. Creierea acestei clase formează un punct important din programul nostru. Suntem lipsă la datorie atunci când școlile cari ne dau cea mai de seamă mână de ajutor, n'au elevi.

At. Motogna
Cluj.

Din propaganda dela Brașov.

Pericolul evreesc trebuie studiat.

În vorbă despre Evrei, mai ales cu intelectuali, cari se pretind a ști multe, mi s'a întâmplat adeseori, ca să-i invit destul de categoric și serios, ca să binevoiască și această materie a o studia primădată, cât de cât, și-apoi să discute.

Chestiunea Evreească este o chestiune complicată.

Instinctul de conservare ne impune studiarea acesteia, spre a o putea trata cum trebuie, spre binele și interesele vitale ale națiunii. Numai iubitorii de argint, pasionații buzurilor materiale, vânduții Jidanilor,

jidoviții, se nervozitează atunci, dacă încerci a le descoperi pericolul evreesc. Ceilalți te ascultă cu plăcere și-ți sunt mulțumitori, dacă le pui la dispoziție cărți, sau alte documente de natură antisemită. Propaganda noastră, nefiind propagandă de partid, interesează deopotrivă pe tot Românul nepreocupat. Ea este de interes național, deci se va infiltra în toate partidele și le va schimba ideologia lor.

Ideea națională va triumfa și în partide, angajându-le la muncă comună și rodnică și abandonând

totodată fricțiunile și certele de azi, defecte, ce ne depărtează atât de mult de consolidare.

Triumfând ideea națională în partide, concomitent, cu Jidanii, susținătorii, tuturor certelor dintre frați, va dispărea și puterea covârșitoare a acestora în diferitele partide politice.

Propaganda noastră nu este agitație dușmănoasă contra nimănui, ea este studiu, și ca atare se compoartă ca un adevăr, ce odată dovedit, rămâne axiomă: — Nu se mai discută, — ci se acționează.

Convingerile relatate aci, parte le-am avut, parte le-am câștigat în decursul propagandei mele dela Brașov din vara trecută, pe care, în interer instructiv o voi arăta în cele ce urmează: Mi-am alcăluit o colecțiune din următoarele cărți: 1. *Căldăuza Bunilor Români*. 2. *Numerus Clausus* de A. C. Cuza. 3. *Cuvinte Adevărate* de I. C. Cătuneanu. 4. *Jidanii în Comerț și secretul reușitei lor*. 5. *Jidanul Talmudist*, traducere de Căp. Beleuță. 6. *Svastica* tragedie de Costia Rovine. 7. *A treia sută de păreri despre Evrei* adunate de Căp. Beleuță. 8. *O scrisoare a lui Chamberlain*.

Țin să amintesc că lista am compus-o la repezeală din cărțile ce mi-au stat la dispoziție în Cluj. Cărțile, toate sunt bune. Inșă, mi-a lipsit una, din cetitul căreia eu însumi am devenit antisemit convins: *Spitalul-choranul-francmasoneria* dlui prof. Paulescu. Din aceasta nu se mai află în circulație nici un exemplar. Dl prof. Paulescu ar trebui să retipărească această carte într'un număr suficient de exemplare, ediție simplă și ieftină.

Colecțiunea voui complectă-o pe viitor, trecând-o în județele vecine, și cu alte opere bune. Indispensabilă mai este *Naționalitatea în Artă* de dl A. C. Cuza.

Colecția mea distribuită în Brașov și constatătoare din cele 7—8 cărți nu costă în întregime mai mult de 200 lei. Socotind câte o colecțiune de fiecare comună, în județul Brașov mi-au trebuit vre-o 40 de colecții à 200 = 8000 Lei. Ceva rabat, zicem 1000 Lei; rămâne 7000 (adecă: Șaptemii) lei, sumă ce mi s'a pus la dispoziție dintr'un mic fond personal de propagandă, ce noi înșine ni l-am adunat aici, la Cluj.

La Brașov, luând contact comună de comună cu preoți și învățători, m'am întreținut cu ei individual ore întregi legând relațiuni și prietenii chiar cu oameni pe cari poate pentru prima oră i-am întâlnit. Atingând coarde comune și descoperind aceleași păreri în ce privește *Pericolul evreesc*, nu este mirare că ne înțelegem așa de repede. Am arătat însemnătatea cărților aduse: sunt astfel alese ca împreună cetite, cetitorul să devină pe deplin edificat în ce privește acțiunea evrească. I-am

rugat că în 5—6 săptămâni să le citească și să se edifice astfel cât mai mulți în ce privește această chestiune, ca apoi să le putem ridica și transmite cu acelaș scop aiurea. O mare parte din preoți, învățători etc. primind colecția, mi-au răscumpărat-o pe loc cu propriul lor obol, luându-și angajamentul solemn, de-a o pune la dispoziția publicului cetitor în bibliotecă, casine, șezători etc. Ceialalți mi-au promis această răscumpărare din surse ce ulterior le vor căuta, cu acelaș scop, căci toți înțeleg necesitatea de-a face ca pericolul ce ne amenință să fie cunoscut în păturile largi ale poporului.

O singură excepție: Rotbavul, unde dl I. Marin, paroch ort. angajând tranșarea colecțiunii, la vre-o 3 săpt. mi-a restituit-o cu aceea, că n'o poate tranșa în Rotbav cu nimeni. Scuzele mele vere; eu înșă am spus că nu te pot cruța, căci voui fi nevoi să scriu acestea în darea mea de seamă

Am speranța că la sate cel puțin intelectualitatea până acum a răs-

foit aceste cărți, edificându-se complot. Și am speranța, că cine cunoaște această chestiune, devine propagatorul ei înflăcărat. Se impune această datorință în primul rând preoților, cari din oficiu sunt apărători ai bisericii creștine; dupăcum rabinării din oficiu sunt uzurpătorii bisericii creștine.

Sunt foarte curios să constat în vacanța crăciunului rezultatele lecturii antisemite și ravagiile ei.

De altfel, sper că până atunci să avem la Brașov prefect nou, care va fi mai aproape de litera legii și nu-mi va mai pune piedeci în propagandă. În fine și Brașovului și Țării Bârsii i se poate permite luxul, de-a asculta o propagandă civilizată, un adevărat studiu al chestiunii evrești.

Până atunci iubiți Brașoveni, la revedere. Vă vine iar oaspele:

Nicolae Popa
prof. — Cluj.

Din ținutul foametei exploatată de Jidani.

Spre a scutura guvernul din amorteala indiferenței față de populația băstinașă a Maramureșului în agonie, invităm toate ziarele românești să publice acest referat; și așteptăm în special dela presa partidului național-tărănist, să reproducă cu litere groase la locul de frunte, acest document, pentru că numitul partid se întitulează național adică purtând grija de sănătatea și viitorul națiunii și țărănesc, deci cu pretenția de a fi în special însuflețit de iubirea față de țărani și apărătorul firesc al clasei țărănești.

Și cum suferința națională mai jos desvăluită isvorăște din această parte desrobită a țării, unde ziarul „Patria“ afirmă că reprezintă glasul și simțirea poporului român, somăm acest ziar să aibă curajul civic și patriotismul cu care se laudă, să publice în coloanele sale cele ce urmează:

Foamete în Maramureș. Pe valea Vișeuului în țara lui Groedel, Românul mănăcă mălăiu din făină de coceni. Pâine de ovăș necernită. „Spirtul negru“ făcut de Jidani, pentru otrăvirea Românilor. Pășunile stăpânite de Jidani.

Un intelectual român din Maramureș — venit la Cluj — a povestit lucrurile acestea, din ținutul lui Dragoș Vodă și al vitejilor descălecători. Sunt groaznice și de închipuit aceste stări, dat fiind că aici e vorbă, nici mai mult, nici mai puțin decât de pieirea unei părți însemnate a Neamului Românesc, popor de treabă, cândva viguros și răsboinic.

Corpul etnic al neamului din Maramureș merge spre slăbiciune totală. Precum fizicul slăbit e copleșit de parazite cari sug și ultimele sucuri de viață spre a-i grăbi sfârșitul, așa au năpădit Jidanii organismul neamului român din Maramureș, ajuns acum la ultime grade

de slăbire.

Lipsa de recoltă, lipsa de muncă, incuria autorităților, a adus foametea. Iar aceasta e speculată de Jidan în modul cel mai groaznic. Țăranul din Maramureș și Țara-Oașului este în dilemă: Sau primește făină de porumb dela Jidan în așa preț că, pe la primăvară moșioara lui este transformată în proprietatea Jidanului, sau nu cumpără, și atunci: piere de foame.

Țăranul maramureșan, dealtădată radios și vesel cu capul ridicat, acum pleacă capul la pământ, parcă-și caută loc de îngropare. Ajutorul numai așa ar mai folosi, dacă ar veni grabnic.

Dar să dăm firul vorbirii martoro-

rului ocular al chinurilor și suferințelor unui popor, care secolii de-a rândul a înălțat stindardul Românilor în acel colț de țară, a apărat creștinismul în contra Tătarilor năvălitori, a luptat pentru desrobirea neamului de sub călcăiul feudalului tiran, cotropitor, iar acum trebuie să peară mișelește, sugrumat de elementul cel mai netrebnic al pământului, de Jidanul parazit.

În Maramureș — spune informatorul nostru. — țăranul macină ultimele grăunțe de porumb, ce a recoltat în toamna aceasta. Dar ca să sporească ceva, sfarmă și macină separat și coceanul. Le amestecă și cu aceste se nutrește. Nu peste mult, n'are nici cocean. Așa-i mai ales pe valea Vișeuului. În alte părți, pâine de ovăs. Făina de ovăs nu o cerne, ca să rămână mai multă. Pâinea — de s'ar putea numi așa — miroasă a noroiu, iar țapele din ovăs, nădușesc grumazul.

În schimb, Jidanul, acest paianjen al Maramureșului și-a întins rețeaua. Cu banii băncilor jidovești, și-a umplut magazinele de porumb așteptă o săptămână-două, până se gătește și ultimul fir de ovăs sau cocean dela Român și atunci marinos îi dă chilogramul de porumb cu 14 Lei. Până la Rusali, căsuța și ograda este a „Jidanului“.

Unde-s orgănele Statului să vină într'ajutorul cetățeanului muribund? Iubite cetitor! Nu-ți bate capul cu astfel de întrebări. Nu fi credul și nu fi naiv. Acest popor a fost bun numai atât, cât a ținut piept barbarilor năvălitori, acum nu mai are nici un rost. Rostul de acuma este al Jidanului.

Jidanul dă mălaiul numai așa. Dacă cumperi și spirt. Și iată de ce. Mălaiul, tot îl costă ceva și pe Jidan, dar spirtul nu-l costă nimic și nu plătește pentru el nici darea către Stat. Spirtul îl fabrică fără control în pivnița lui, din tot felul de materii veninoase. Acesta e așa numitul „spirt negru“. Mai plăcut la băutura decât cel de „bucate“, dar cu atât mai otrăvitor. **În anul trecut a murit o nuntă întreagă de lichidele jidovești și nici la unul nu i s'a cîntit nici un păr din barbă.**

Prin „spirtul negru“, pe lângă aceea că l-a desmoștenit pe Român din moșioara străbună, Jidanul mai tentează și la ajungerea scopurilor oculte jidănești, de a stărpi neamul român-creștin, sau cel puțin de a-l face incapabil la orice rezistență, ca dominația lui să fie asigurată și pentru surescendențele jidănești.

Astăzi sărăcia și Jidanul e stăpân

în ca-a Românilor din Maramureș și Țara-Oașului. Jidanul e prăvălier, negustor, cârciumar, arendaș. În cârciumă se vinde și porumbul. Căci, pe Român trebuie mai întâi amețit cu „pălincă“, să nu vadă cum se face măsurarea porumbului. Jidanul îmbată cu spirt și înșală la cântar. Rezultatul: pieirea neamului român din Maramureș.

O mare lovitură au primit în anii ultimi bieții Români din Maramureș și prin cedarea poienilor și pășunilor în mâinile Jidanilor.

Din munții Maramureșului, cam patruzeci la sută sunt proprietatea Statului. Printre acești munți sunt nenumerate poieni, câmpuri, cari se pășunează cu oi. Oile se urcă la munte primăvara, și se coboară toamna, târziu. Acolo se adună laptele, se strânge brânza. Din oile sterpe, și din berbeci se formează o

turmă separată. Aceste în cursul verii, — de e bună pășunea — se îngrășe și toamna se vând ca să aibă Românul bani de plătit impozite și alte cheltueli.

Acest timp însă pășunile și poienile au fost arendate Jidanilor. Vre-o cinci consorții de Jidani, au luat tot în arendă, poienile cele bune le-au ținut pe seama lor, au adus oi din Polonia și Ceho-Slovia, le-au îngrășat, și vândut în export, iar Românilor le-au cedat numai niște coaste rele fără iarbă și fără apă, în subarendă, pe așa prețuri că Românilor nu i-a rămas nici lapte, nici brânză. Le-a luat Jidanul și pe aceste în arendă. Neavând pășune bună, i-a rămas și oaia slabă, nu o cum-pără nimeni. **A. F.**

(Pe viitor vom arăta exploatarea lui Groedel și Elefant și consorțiul Steinmetz),

Țara.

În lungimea și vicisitudinile veacurilor, marile figuri ale omenirii au lăsat urme cu atât mai adânci cu cât prin faptele lor au contribuit la prosperarea și progresul omenirii.

Tot ce-i frumos și mareț, tot ce-i avânt și îndrăzneală, revoluțiile și evoluția omenirii au fost sădite și purtate în sufletele tinerimii, ce-a stat conștie în fața datoriei și a muncii în decursul vieții.

Fericite au fost popoarele ce au știut prețui tinerele vlăstare dotate cu talente, fericite au fost neamurile ce-au avut grija tinerimii pe care au educat-o și au instruit-o la lumina culturii și soarelui eroismului.

O tinerime trebuie să fie adânc pătrunsă de imboldul spre progres și cultură; să fie disciplinată și ordonată în muncă, și mai ales să-și iubească țara și neamul! Căci ce dragoste poate fi mai frumoasă și mai vrednică de admirație decât aceea, prin care te legi de neamul și patria în care te-ai născut.

Ce locuri mai pitorești poți afla decât în patria ta cu codri seculari, cu nesfârșite câmpii roditoare, ape cristaline și cerul senin?

Ce pământ îți poate fi mai drag decât țărâna pe care de mic copil o scormoneai cu mânușitele tale, jucându-te în bătaia soarelui ce-ți surâdea?

Ce glie poate fi mai sfântă decât glia țării tale stropită cu sângele eroilor tuturor timpurilor și îngrășată cu moaștele martirilor mariilor epoci istorice?

Lanurile mănoase ce se leagănă în bătaia vântului de vară nu sunt ele pâinea care te-a hrănit și ți-a păstrat viața? aerul, părinții și frații, nu sunt ei oare legați de acest pământ? Mormintele neamului tău sunt altarele ce dau sanctitate gliei; casa părinților și strămoșilor tăi e templul vieții tale, iar Patria e mama tuturor! O poți oare uita, s'o părăsești?!

Limite având, iubirea de țară nu mai e sinceră. Dragostea isvorăște din nemărginirea sufletului și din adâncimile inimii. Nu există zăgaz!

Tresaltă de bucurie la rostirea numelui țării tale; isbucnește în protestări când este nesocotită; și nimeni-este dușmanul ce o atacă!

„Noi pentru țară totul facem

Și pentru țară murim noi!...“

Tinerimea își iubește țara; ea se conduce după principii de înalt ordin, pe cari le va respecta și le va pune în aplicare.

Ea va lăsa și va zdrobi cu armele pe ceice încearcă prin violență a subjugă și terfeli țara!

Suntem un popor merit să scrie cea mai glorioasă pagină în istoria omenirii, poporul care trebuie să joace cel mai important rol în concertul națiunilor pământului!

Vom lupta sub steagul onoarei, ce va aduce mândrie neamului întreg și vom fi conștii de datoria ce o avem.

Ceice dorm, să se trezească! E timpul în care fiecare trebuie să con-

tribue la prosperarea națiunii, care-și pune nădejdea în noi!

Să ne conducem după deviza cu-prinzătoare și sănătoasă:

„Vom lavi de-o potrivă în Româ-nul necinstit și înstrăinat și în străi-nul parazitărilor...”

Nu uitați niciodată această țară, menirea ei, datorită voastră și că sunteți Români!

La muncă, pentru țară și neam!

Tiberiu

Acelaș glas din tânăra generație.

Correspondență din Valea Jiului

Căpușa jidovească

Domnule Director,

Subsemnatul cu onoare Vă rog să binevoiți a publica în prețioasa Dv. revistă articolul alăturat.

Am o lucrare intitulată „Monografia Văii Jiului”. Când va fi tipărită, Veți vedea cum tratez eu Evreii paraziți! Nici nu s'ar putea altfel, căci acest neam și-a ales Valea Jiului ca cel mai bun teren de îmbogățire. Credeți că prin muncă în mine? Doamne ferește! Nu e în întreaga Vale a Jiului nici un Evreu miner. Prin alcool Domnule! Treizeci milioane pe alcool, într'o lună! E înspăimântător! Caută la gară și vei vedea că foarte puține beuturi spirtuoase sosesc! Se fabrică în pivnițele Evreilor! Ne otrăvesc trupul și sufletul neamului!

Iată statistica din Iulie 1922.

S'a consumat:	In valoare de:
270.500 l. spirt	16,227.000 Lei
479.800 „ vin	6,717.200 „
550.500 „ bere	3,854.000 „
36.500 „ coniac	1,800.000 „

Total: 28,598.200 Lei.

Unde mai e țuca, romul, lichiorurile? De însemnat că atâta a fost înregistrat. Unde sunt beuturile fabricate în pivnițe? Iată pentru cine muncesc din greu sârmanii muncitori! Acum vin agitatorii și spun că muncitorii mor de foame, etc., etc. E trist pomelnicul.

Sperând că îmi veți face plăcerea de a publica articolul alăturat, Vă rog să primiți pe lângă mulțumitele mele anticipative, stima și profundul respect ce Vi-l păstrez.

*

Am cetit cu multă atențiune un număr al revistei Dvoastră. Mi-a plăcut de minune, pentru că văd că apăra interesele nobilului neam românesc, batjocorit în propria lui țară.

Dușmanul despre care vorbiți, lucră după un plan bine determinat. În privința aceasta mi-am spus părerile într'o conferință ținută în cadrele agenturii „Astrei”. Ca să le știți și Dvoastră, iată-le: (era vorba

despre îmbrățișarea industriei și comerțului). „Nu e de ajuns să îndemnăm pe Români ca să-și dea copiii la învățătură de meserii și comerț. Avem datorința de a-i sprijini pe cei ce îi avem, ca să poată prospera, ca să poată suporta concurența străină... Ce folos că îndemnăm pe Români să îmbrățișeze meseria și comerțul, apoi alergăm după cele necesare la Schatzmann, Rozenhal, etc.”

În privința politicii sunt de acord cu toți acei Români conștienți, cari susțin că ar fi bine dacă în Valea Jiului s'ar uni toate organizațiile politice, pentru a apăra mai cu succes interesele Românilor. E dureros când vezi că nemulțumirile provocate de criza industriei carbonifere din Valea Jiului, se agită tot mai mult în interesul unui partid. Oare le-ar părea bine fraților agitatori, când ar vedea Valea Jiului scaldată în sânge? Cred că nu e nici interesul lor. Ranele noastre sunt prea adânci, deci e crimă să le mărești, numai ca pe urma lor

să-ți ajungi un scop egoist. Țara noastră are nevoie de liniște, de multă muncă cinstită românească, de multă cultură și de unirea tuturor fiilor ei.

Mă doare când văd că străinii se lăfăesc în țara noastră, când văd că imensele ei bogății sunt exploatare de străini și folosite pentru scopuri străine. România să fie a Românilor! În Valea Jiului străinii ne copleșesc, ne sug vraga. Optzeci de cârciume într'o comună (Vulcan) dintre cari numai vre-o 6 românești! Nu locuim noi oare în Palestina? Un Român înfocat și dușman declarat al „căpușelor cari se vâra în cojoacele Românilor”, spunea că acele cojoace trebuie aruncate în foc căci altfel „căpușele” (înțelege pe Evrei) nu vor peri.

Nu vă învrăjbiți pentru principii politice frați Români! Ne mor copiii! Slăbește neamul! Alcoolismul, tuberculoza, etc. fac ravagii între fiii bravului neam românesc! Intunecimea analfabetismului ne apasă ca o piatră de moară! Avera țării noastre e jefuită! Ne pier cântecele, obiceiurile și credințele! Imoralitatea cosește între noi! Iată cu ce ar trebui să ne ocupăm! Să ne unim deci toți fiii neamului și să pornim în cruciate sfinte spre izbăvirea celui mai nobil neam de pe fața pământului. Să plecăm până încă nu e târziu! Să salvăm ce vom mai putea! Generațiile viitoare ne vor fi recunoscătoare!

Pompeiu Hossu Longin
înv. soc. folklorist
Vulcan (jud. Hunedoara).

Correspondență depe Valea Bârgăului

Societatea „Regna” — Năsăud

În anii dela războiu încoace, cari sunt în număr de zece, s'au făcut multe lucruri și bune în „România-Mare”.

Între astfel de lucruri bune este și societatea „Regna”, pentru exploatarea pădurilor grănicerești din fostul district al Năsăudului.

Când s'a înființat sus zisa societate era trâmbitat, cumcă așa și așa vor fi tratați urmașii foștilor grăniceri, și se va ține cont de doleanțele lor pe toate căile, prin toate serviciile, ce le va avea societatea; pela toate uzinele de ferestrate vor fi numai și numai Români și grăniceri, în special, de origine; dar din toate câte s'au trâmbitat nu s'a înfăptuit nimic, în toate părțile sunt tolerați de fapt străinii de tot neamul.

Vreau să spun un lucru și anume

numai din o parte a fostului district de graniță năsăudean.

Valea Bârgăului este compusă din opt comune, în majoritate absolută românești. Cum aceste comune sunt formate din urmași de-ai foștilor grăniceri, au dreptul la anumite parchete anuale de pădure pentru propria lor folosință și pentru industria casnică, dar ce folos că negustori de lemne nu sunt Români deloc fără numai Jidani și așa tot câștigul trece în punga Jidanului.

Societatea „Regna” eu cred că ar putea ea să cumpere acest material, ce se vinde de către locuitori la Jidani, ca să-i îndepărteze depe valea noastră, dar așa tot vin și nu știu de unde; se tot înmulțesc.

Vasile G. Pop
Tiha Bârgăului (Jud. Năsăud)

curs la ocrotitorii, — pe cari poate ii avea de mai înainte, — din administrație. Și ce credeți D-ilor la cine a recurs? Chiar la dl pretor Ioan Bărbos, care îndată s'a și prezentat la postul de jandarmi, insistând mult și foarte serios pe lângă plotonier pentru eliberarea deținutei și anihilarea afacerii.

Insistențele dlui pretor au ajuns până acolo, încât au provocat chiar suspiciune. Suntem informați, că pe lângă dl pretor erau și alți intelectuali Români, cari i-au cerut eliberarea. Dar vrednicul comandant al Companiei de Jandarmi dl Jean Poteviu s'a dovedit și cu această ocazie de om al legii, al dreptății, de omul conștiinței de chemarea sa nelăsându-se influențat de acești apărători ai contrabandistei și astfel neadmițând eliberarea ei.

Și acum întrebăm pe dl pretor, șeful poliției plasei, că ce l-a determinat pe el la această avilire, la acest fapt compromițător? oare o singură adulare jidovească i-a fost destul pentru aceasta? Nu ne vine să credem. E trist și foarte dureros, că abominabilii Jidani își găsesc — probabil pentru câțiva bani ori vre-un metru de mătăasă — auspiciatori, ba poate chiar acolțiți în cercurile intelectuale române.

O excepție laudabilă. Abătându-se dela linia de conduită a lașității zilnice a tuturor publicațiilor, cari cred în vinovăția lor că pot asăsină cu tăcerea mișcarea L. A. N. C. ziarul „**Foia Noastră**” din Cluj, ce apare sub direcția valorosului profesor universitar și bun Român *Dr. Victor Stanciu*, în nrul 44—28. X. 1928, sfășie pânza tăcerii, cu calcul țesută și aduce la cunoștința publică programul L. A. N. C. informând pe cititori în mod cinstit și dezinteresat despre străduințele noastre în următorii termeni:

„L. A. N. C. însemnează **Liga Apărării Naționale Creștine**, care, după cum spun conducătorii ei d-nii A. C. Cuza, profesor universitar în Iași și președinte, și I. C. Cătușeanu, prof. univ. în Cluj, nu e partid și nici nu vrea să fie partid. Toți ceice aprobă ideile din programa ei, pot lucra pentru înfăptuirea lor, chiar fiind în alte partide.

Programa Ligii urmărește următoarele scopuri: 1. Întărirea poporului dela sate prin ușurarea dărilor, prin înlesnirea de împrumuturi, prin ieftinirea mărfurilor, cari i se vând, prin organizarea producției, prin învățătură temeinică, prin administrație cinstită. — 2. Întărirea Românilor dela orașe (comercianții și meseriașii).

— 3. Formarea clasei conducătoare lăsând în funcțiunile publice numai Români. Scăderea taxelor școlare și ieftinirea cărților, pentruca să poată învăța copiii dela sate și cei săraci dela orașe. — 4. Înălțarea Bisericii prin cultura și însuflețirea creștină a preoților, prin îmbunătățirea soartei slujitorilor altarului scutindu-i de grija existenței. — 5. Organizarea armatei prin naționalizarea absolută a ei încredințând paza țării numai Românilor, ca să nu mai fim tradați de Jidovi. — 6. Naționalizarea orașelor prin împroprietărirea Românilor în centrele lor cu exproprierea Jidovilor, cari le-au cuprins. — 7. Alungarea Jidovilor prin măsuri legale făcându-i să plece ei singuri din România.“

Se va ridica sigilarea Centrului studențesc București.

Cu deosebită plăcere aflăm, ca examinându-se scriptele confiscate în ziua de 8 Mai 1928, cu ocazia sigilării, de către parchetul militar, a sediului Centrului Studențesc București și-a Uniunii Naționale a Studenților Creștini din România, în urma reclamației Centrului Studențesc către parchetul general, contra ordinului parchetului militar, nu s'a aflat absolut nici un act compromițător, după cum reese din raportul comisarului regal care a întreprins ancheta. În urma iscălirii ordonanței de către comandantul corpului II armată sigiliile vor fi ridicate.

Desființarea uniformei (chipului) studențești. „Cercul Studențesc București, aduce la cunoștința întregii studențime creștine din București că, în consiliul general al U. N. S. C. R. ținut la 3, 4, 5 Sept. 1928, s'a hotărât desființarea uniformei (chipului).

Prin delegați speciali C. S. B. va face controlul pentru executarea acestei dispoziții. Contravenienții vor fi dați judecății.“

Ocotind un Jidan, un preot român aduce alcoolismul între credincioși.

Aflăm că în comuna Șutu din județul Turda, preotul Cosma Ioan, a instalat un Jidan ca cârciumar spre a-și satisface nevoile sale personale, aducând prin această faptă nesocotită pe primul Jidan în această comună, care până acum nu cunoscuse fiii din nația lui Iuda, pe acele meleaguri.

Notăm că de când Jidanul s'a așezat la Șutu, alcoolismul prinde rădăcină și se intinde cu iuteală, pentru că Jidanul dă băutura pe datorie, otrăvind pe consumatori și să-

răcindu-i în acelaș timp.

Iată părinte isprava Sfinției Tale. Intoarce-te, părinte la calea adevărului creștin, ocrotește-ți turma cum ți-e dator și scoate din comună pe fiul Satanei.

Pentru lămurirea publicului dăm mai jos următoarele: Dl Ioan Potra, directorul Societății de Asigurare „Aurora” — Cluj, învinuit pentru diferite nereguli în administrarea Societății numite, nu este identic cu dl Ioan Potra, vrednicul nostru colaborator, locuitor în comuna Bologa, jud. Cluj.

Membri L. A. N. C. nu lasă nici o ocazie, să nu arate pericolul evreesc. Duminecă în 21 Octombrie 1928, Despărțământul „Astric” din Huedin, și-a ținut Adunarea generală în Călățele, comună curat românească până mai acum 10 ani, iar acum mulțămă politicanilor noștri, această comună a devenit Canaanul fiilor lui Izrael.

Adunarea a fost deschisă de președintele despărțământului dl A. Munteanu, neobositul și vechiul luptător al cauzei românești. A vorbit apoi preotul Eremiaș din Mărgău, despre „Portul țaranului român”, apoi dl dr. A. Tămaș din Huedin, despre românizarea târgușoarelor și orașelor și în sfârșit țaranul Ioan L. Potra, membru pe viață al „Astrei” și președintele organizației L. A. N. C. din Bologa, care a arătat, marelui Adunării, primejdia jidovească, îndemnând totodată pentru înființarea de bănci populare și cooperative.

Cărți primite la redacție. Ne-au sosit la redacție următoarele publicații: *Nuvela în literatura română*, teză de doctorat a dlui George Marinescu, profesor secundar; *Rosmershojn*, conferința ținută la Ate-neul Român din București de dl George Marinescu;

Femea Mării de N. N. Crețu. Aceste trei lucrări de incontestabilă valoare au apărut în *Buletinul Institutului de literatură*, condus de dl profesor universitar Mihail Dragomirescu, pe care cunoscut marelui public spre a-l mai recomanda, dar totuși aducând prin inițierea și conducerea de aproape a *Institutului de literatură*, astfel de contribuții la formarea gustului literar și fixarea unui sănătos criteriu de judecată, încât simțim impulsul de a felicita studenții dela Facultatea de litere din București, că au norocul de a învăța și a se călăuzi la luminile unui astfel de maestru.

Din Bucovina.

Activitatea L. A. N. C. la Suceava. Incepând din luna lui August în regiunea Il Botoșani, care cuprinde județele Botoșani, Fălticeni, Suceava, Rădăuți și Câmpulung, Liga Apărării Naționale Creștine dezvoltă o activitate foarte intensă. Se țin întruniri în centrele mai importante ale județelor și organizațiile se ajută mult cu gazeta „Chemarea” de sub conducerea dlui Dr. Haralamb Vasiliu, căruia i se aduce și pe această cale mulțumită pentru jertfa materială ce o face de trei ani de zile cu gazeta.

Duminică, 7 Octombrie s'a ținut o mare întrunire a Ligii în com. Bosanci, jud. Suceava (o comună cu 9000 de locuitori români, afară de doi jidani). Când a izbucnit revoluția în Austria în anul 1918, se aflau în această comună 60 de familii jidovești, cari într'o singură zi și-au făcut bagajele — pe cât le-a fost posibil — și au fugit la Suceava.

Intrunirea Ligii în com. Bosanci s'a ținut dela orele 2 și 1/2 după masă până noaptea. Dni: Gh. Cârlan, Robu preș. jud. Rădăuți și în special dl Vasile Prelipceanu preș. jud. Fălticeni au dezvoltat programul Ligii atât de interesant, încât chiar și cei câțiva agenți liberali și țărăniști, cari veniseră ca informatori, au izbucnit în ropote de aplauze.

Deputatul liberal-lupist-țărănist Poahoată, zis și independent, venise și el cu intenția să țină o întrunire și după ce a așteptat într'o margine a comunei să-i vină rândul, s'a înțeles cu primarul ca să bată toba pentru ca să scoată măcar o parte din oameni dela întrunirea Ligii. Dar înzădar i-a fost încercarea, căci tocmai atunci vorbea dl Prelipceanu, care-i fermecase pe săteni cu pildele sale pline de învățături și nu clinea nici măcar capul cineva, dar încă să părăsească întrunirea. S-o știe dl Prelipceanu că le-a rămas în suflet sătenilor și tot întreabă de el.

Aceasta este a treia mare întrunire în com. Bosanci și cu toată agitația agenților jidoviți nu s'a pomenit nici măcar o întrerupere în timpul cuvântărilor, pe când întrunirile partidelor amestecate cu Jidanii, încep și se încheie de obicei cu scandal și beție. Mulțumită vredniciei preș. David Oniu, vicepr. Sava Blându, secr. Gh. Damian, Ion Găitan și a celorlalți fruntași candela naționalismului stă aprinsă într'una în com. Bosanci.

*

Pe ziua de 4 Octombrie a fost convocat consiliul L. A. N. C. a jud. Suceava și cu această ocazie s'a făcut și reconstituirea comitetului județean al Ligii după cum urmează: Preș.: prof. Gh. Cârlan, vicepr.: Sf. Sa Păr. I. Tonigar și David Oniu, secr.: prof. Mihai Polocoșeriu, casier: prof. Socoliuc Gh., membri în comitet: Sf. Sa Păr. A. Baciu, Socoliuc Dtru, instit. Cojocar A., Vasile Borosan, Vasile Stănescu, instit. Baciu C., Toader I. Ghiță, Dtru Cocărlă, Ignatescu Ion, I. Pșebilschi, Veniamin Șpac.

*

Scrisori din București.

Necrolog. Cu adâncă părere de rău luăm cunoștință de încetarea din viață a soției fratelui nostru, Diaconul I. G. Popescu-Mozăceni, membru în marele consiliu al L. A. N. C. Deplângem moartea prematură a acestei admirabile femei, care entuziasma, pe cei din jurul ei prin adâncă convingere naționalistă-creștină în cadrul L. A. N. C. și mai ales a tineretului L. A. N. C. din care făcea parte regretata dispărută.

*

In atențiunea bunilor Români. Lucrul cel mai abominabil — care denotă lipsa totală a oricărui scrupul de conștiință — este persecutarea celor de un sânge cu tine în scopul promovării intereselor celor străini de tradițiile și aspirațiile neamului. De bună seamă, că opinia publică — atunci când momentul e oportun — stigmatizează așa cum se cuvine pe cei cari se fac culpabili de acest delict de lèse-națiune. În șirul nenumărat al unor asemenea specimene putem cita și pe următoarele două profesoare ale liceului de fete „Despina Doamna” din Ploești:

Dna Ana Ianculescu, profesoară de limba română; Dna Maria Rădulescu, profesoară de limba franceză; cari profesoare arată o prietenie excesivă elevelor jidance ale susnumitei școli.

*

Tactică talmudică. Înșelarea goimilor prin toate mijloacele posibile este imperativul categoric al Talmudului, care a creat rasei semite o mentalitate deformată asupra vieții. O ispravă jidănească de dată recentă vine să confirme acest fapt. Un grup de talmudiști printre cari notăm pe Jidanii David Ștrulovici și N. Goldenberg întemeiaseră o asociație în nume colectiv denumită „Binele public”, care în realitate era un tripou ordinar — unde erau jefuiți ca în codru goimii naivi.

Parchetul de Ilfov operând o descindere inopinată la fața locului a constatat cele de mai sus și în consecință a dispus sigilarea localului pretinsului club și citarea susnumiților la cabinetul de instrucție.

*

Falimente. Tribunalul Ilfov s. I, comercială a declarat în stare de faliment pe negustorii jidani: Isidor Isac din șoseaua Colentina 17 și Fanny Pascal din Str. Bărăției 51.

Totdeauna Parchetul de Ilfov a deschis acțiune publică pentru bancrută simplă și frauduloasă contra negustorului jidan L. H. Rainer din Calea Victoriei 124.

Simpla relatare a faptelor — făcută de altfel cu obiectivitate, întrucât e înregistrarea fidelă a celor publicate în curierul judiciar din gazetele cotidiene — ne convinge prin enumerarea acestor nume asupra originii etnice a purtătorilor lor, cât și asupra noțiunii de cinste profesională.

*

Tactică jidovească. Jidanul Brenner, fost chiriaș în imobilul Sf. biserici Icoană, din Calea Rahovei (București) — pe când era paroh repauzatul preot C. Dumitrescu (fost membru în comitetul central executiv al L. A. N. C.) — spre a-și răzbuna pe „antisemit” a înscenat contra moștenitorilor preotului Dumitrescu o serie întreagă de procese cu scopul de a-i deposeza de o parte din bunurile rămase dela regretatul lor părinte.

Tactica jidovească, după cum se vede, se condensează în formula: „Pradă averea goimilor și vei fi stăpân pe situație”.

*

Al cincilea an de existență. Domnule Profesor, permiteți-mi ca acum când revista intră în anul al V-lea de existență să vă exprim omagii de admirațiune și recunoștință pentru felul cum ați știut să organizați „Infrățirea Românească” și mai ales să-i asigurați viabilitatea. În ceea ce privește acest din urmă fapt, exemplul Dv. ar trebui imitat pretutindeni.

Fie-mi îngăduit să încheiu aceasta cu vorbele isvorite din adâncul sufletului și convingerii mele:

Trăiască profesorul I. C. Cătușeanu!

Trăiască revista „Infrățirea Românească”!

Un aderent — București.